

der en betydelig Agerskat, som af den Gaard, jeg her har tilladt mig at nævne, udgør 78 Kr. 90 Øre. Det er en ganske betydelig Udgift, der hviler paa disse Jorder, saa der er al Grund til at fritage dem for Bygningsafgiften, som de ikke skulde svare den Gang, de købte deres Ejendom til Arvefæste. Jeg skal derfor atter tillade mig at rette en Tak til det ærede Udvalg og ogsaa til den højtærede Minister, fordi han stiller sig velvillig til denne Sag, og sluttelig skal jeg paa det varmeste anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det her foreliggende Lovforslag.

Berntsen: Jeg vil ogsaa i Tilslutning til den ærede sidste Taler udtale min Glæde over, at det nu er lykkedes Udvalget at komme overens med den højtærede Minister om en Afgørelse af den foreliggende Sag. Selv om man ikke er kommen saa vidt med Hensyn til Forbedring i de bestaaende Forhold angaaende denne Sag, som man kunde ønske her i Tinget, er det dog bedre at opnaa et lille Fremskridt end at blive ved det bestaaende, men der er et Spørgsmaal, som jeg ikke ser har været taget under Overvejelse af den Betænkning, som foreligger for Tinget, uagtet jeg tillod mig at henlede Opmærksomheden herpaa ved første Behandling. Jeg skal derfor tillade mig atter at rette en venlig Opfordring til det ærede Udvalg om at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse inden 3dje Behandling. Jeg sigter herved til Spørgsmaalet om Maaden, hvorpaa Bygningsafgiften fastsættes og de paa-gældende Bygninger opmaales. Som bekendt er Forholdet det, at denne Opmaalning foretages af de her i Landet værende Branddirektører, og jeg kan saa godt forstaa, at denne Ordning i sin Tid blev truffen. Thi da denne Ordning blev truffen, vare Branddirektørerne jo Statsembedsmænd, og den Brandforsikring, hvis Embedsmænd de vare, var jo en Art Statsanstalt. Saadan er Forholdet imidlertid ikke nu, thi nu er Forholdet jo det, at Branddirektørerne ere en privat Forsikringsforenings private Funktionærer og intet andet, tilmed har Forholdet udviklet sig saaledes, at i der nu ikke blot er en Forsikringsanstalt her i Landet, hvori Bygninger optages til Forsikring, men der findes, saa vidt mig bekendt, 4 statsanerkendte Brandforsikringer for Landbygninger. Jeg mener derfor, at det er en noget gammel-dags Ordning, at det fremdeles er overladt til Branddirektørerne at opmaale alle Land-

bygninger, som skulle svare Bygningsafgift, og at foretage de fornødne Beregninger desangaaende. Dertil kommer, at efter min Formening er det for dyrt at bibeholde den Ordning, vi have, samtidig med, at den altsaa er upraktisk. Forholdet er jo det, at der tilkommer Branddirektørerne fri Befordring, altsaa Befordringsgodtgørelse efter Regning, samt 4 Kr. i Diæter for hver halve Dag, der medgaar til at foretage disse Opmaalinger, og med Hensyn til Tidsfristen, inden for hvilken en saadan Opmaalning skal være i Orden, hedder det i Branddirektørernes Instruks, at Opmaalningen skal foretages inden Udløbet af det Skattehalvaar, hvori de Branddirektøren af Retsbetjenten og Sogneraadet tilstillede Fortegnelser henholdsvis over udfærdigede Næringsbeviser og over Af- og Tilgang af de Personer, der drive fri Næring, ere komne dem i Hænde; men det er i mange Tilfælde for sent at vente saa længe, til vedkommende Halvaar er udløbet; thi det er jo ofte saaledes, at vedkommende Bygningsejer, saa snart hans Bygning er opført, saa vidt gørligt hurtigst muligt vil optage Laan enten i en Kreditforening eller i et andet Pengeinstitut, og han skal da bilægge sin Ansøgning med de nødvendige Skatteattester, forinden han kan faa sit Laan ordnet, og skal altsaa ogsaa tilvejebringe Attest for, hvilken Bygningsafgift der betales af vedkommende Ejendom, og det er jo ikke enhver Ejers Sag at kunne vente et halvt Aar, indtil det behøjer vedkommende Branddirektør at komme til Stede og foretage Opmaalningen. Naar det nu tilmed er saaledes, at vedkommende lader forsikre i en anden Brandforsikringsforening end den, ved hvilken vedkommende Branddirektør er ansat, kan det forvolde visse Ubehageligheder og kan give Anledning til forskellige Misforstaaelser, som jeg tror, det vil være heldigt at undgaa i Fremtiden. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt at foretage en Lovforandring for at faa dette Forhold ændret, men jeg tror det ikke; jeg tror, det vil kunne ordnes administrativt. I Forordningen af 1802, § 43, var det jo bestemt, at der skulde antages særegne af Kongen udnævnte Amts- og Købstadkommissærer til at fastsætte Bygningsafgiften. Det er senere blevet forandret til, at det er Branddirektørerne, der skulle foretage Opmaalningen og gøre de nødvendige Beregninger og Indberetninger til vedkommende Amtstue. Jeg henstiller derfor til Udvalget, om det ikke inden 3dje Behandling vil søge en Forhandling med den højt-